

Consolidation in Joint Venture Agreements

Joint Venture (Ortak Girişim) Anlaşmalarında Konsolidasyon

ABSTRACT

In the light of developing commercial applications, the current financial reporting standards for subsidiaries and joint agreements have been reviewed and a number of innovations have been made in those existent standards. In order to constitute parallelism with the international standards, same innovations have been made in Turkey and similar standards have been reached. With this study, under financial reporting standards in force, the issue of consolidating the financial statements of the partnerships established as joint venture will be inspected by evaluating the joint venture agreements, which have not regulated comprehensively according to Turkish Laws yet, in accordance with the legislation in force. In this regard, first, briefly the concept of the joint venture and, secondly the scope of application of the financial reporting standards, and finally, the issues of consolidating the partnerships established as a joint venture will be evaluated.

KEYWORDS: Joint Venture, Consolidation, Full Consideration, International Financial Reporting Standards (IFRS), Control

ÖZET

Bağı ortaklıklar ve müşterek anlaşmalar ile ilgili mevcut finansal raporlama standartları, gelişen ticari uygulamalar ışığında tekrar değerlendirilmiş ve mevcut standartlar içerisinde bir takım yenilikler yapılmıştır. Uluslararası standartlara paralellik teşkil etmesi amacıyla, Türkiye’de de aynı yenilikler gerçekleştirilmiş ve benzer standartlara ulaşılmıştır. İşbu çalışma ile yürürlükte olan finansal raporlama standartları tahtında, Türk hukukunda henüz kapsamlı bir şekilde düzenlenmemiş olan “joint venture sözleşmeleri” yürürlükteki mevzuata göre değerlendirilerek, joint venture olarak kurulan ortaklıkların finansal tablolarının konsolide edilmesi hususu incelenecektir. Bu doğrultuda, ilk olarak kısaca Joint Venture kavramından, ikinci olarak finansal raporlama standartlarının uygulama alanlarından ve son olarak Joint Venture olarak kurulacak ortaklıkların konsolide edilmesine ilişkin hususlar değerlendirilecektir.

ANAHTAR KELİMELER: Joint Venture, Sirket Toplulukları, Konsolidasyon, Tam Konsolidasyon, Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (UFRS), Kontrol

I. INTRODUCTION

IN CONSIDERATION OF THE GLOBAL ECONOMIC UNDERSTANDING and the developing and varying approaches and expectations in the financial markets and corporations' economic growth strategies, a number of changes in financial reporting standards, which commercial partnerships are subject to, have occurred. In this context, accurate and reliable presentation of the financial reports of the local or cosmopolite structures that have emerged as a result of companies' growth strategies such as corporate group, holding or joint venture becomes highly important. Especially, in consideration of the partnerships arising from the joint venture agreements, the standards which the shareholders wanting to consolidate the partnership are subject to, and the requirements of these standards have great importance in terms of the shareholders. The financial reporting standards to be preferred in respect to joint venture have the characteristics of the nature of structure and relations between the shareholders. The full authority of consolidation of a partnership, in accordance with the financial reporting standards which show financial statements of a company, associated with multiple subsidiaries, as owned by a single company on the basis of certain principles requires the full control authority over a partnership of a single partner according to the relevant standard. In this regard, while the method of consolidation to be implemented differs according to the respective financial reporting standard, the authority to make important decisions in financial matters in the management of partnerships such as joint venture, in other words the control of the partnership, is also evaluated within this scope. In this respect, the consolidation of the financial statements of the partnerships to be established by joint venture agreements will be inspected, after analyzing the joint venture agreements in terms of Turkish Law.

II. JOINT VENTURE AGREEMENTS UNDER TURKISH LAW

In joint ventures, which has become an important investment method today, more than one shareholder convened under a joint venture or a shareholders agreement can join their partnerships under the same roof of a legal entity, while they are also able to create a joint structure by only sustaining the contractual relationship without establishing any legal entity. In this context, pursuant to the "Trading Companies" provision

I. GİRİŞ

KÜRESEL EKONOMİK ANALAYIŞ İLE FİNANSAL PİYASALARDAKİ ve şirketlerin ekonomik büyüme stratejilerindeki gelişen ve değişen yaklaşımlar ile beklentiler göz önünde bulundurulduğunda, ticari ortaklıkların tabi olduğu finansal raporlama standartlarında bir takım değişikliklerin meydana geldiği görülmektedir. Bu çerçevede, şirketlerin büyüme stratejilerinin sonucu olarak ortaya çıkan grup, holding ya da joint venture (ortak girişim) gibi yerel ve kozmopolit düzeydeki yapıların finansal raporlamalarının doğru ve güvenilir bir biçimde sunulması oldukça önemli hale gelmektedir. Özellikle joint venture anlaşmalarından doğan ortaklıklar göz önünde bulundurulduğunda, ortaklığı konsolide etmek isteyen ortakların tabi olacağı standartlar ve bu standartların gerektirdikleri, ortaklar bakımından önem arz etmektedir. Joint venture bakımından tercih edilecek finansal raporlama standartları, ortaklar arasındaki ilişkiler ve kurulacak yapının niteliği bakımından özellik göstermektedir. Birden fazla ortaklık ile ilişkili bir ortaklığın finansal tablolarının belirli ilkeler esas alınarak tek bir ortaklığa ait olacak şekilde gösterilmesini sağlayan finansal raporlama standartları uyarınca ortaklığı tam konsolide edebilme yetkisi, ilgili standarda göre tek bir ortağın tüm ortaklığı tek başına kontrol etme yetkisini gerektirmektedir. Bu bakımdan ilgili finansal raporlama standardına göre uygulanacak konsolidasyon yönteminde farklılıklar söz konusu olmakla birlikte, joint venture gibi ortaklıkların yönetiminde finansal konulardaki önemli kararları alabilme yetkisi, yani ortaklığın kontrolü hususu da bu bağlamda ayrıca değerlendirilmektedir. Bu çerçevede, bu çalışma ile öncelikle Türk Hukuku bakımından joint venture anlaşmalarına değinildikten sonra, Joint Venture anlaşmaları ile kurulacak ortaklıkların finansal tablolarının konsolidasyonu incelenecektir.

II. TÜRK HUKUKU UYARINCA JOINT VENTURE ANLAŞMALARI

Günümüzde oldukça önem kazanmış bir yatırım yöntemi haline gelen joint venture'da, bir joint venture veya hissedarlık anlaşması altında bir araya gelen birden fazla ortak, ortaklıklarını bir tüzel kişilik çatısı altında birleştirebilecekleri gibi, herhangi bir tüzel kişilik kurmaksızın yalnızca sözleşmesel ilişkiyi devam ettirerek bir ortak yapı oluşturabilmektedirler. Bu kapsamda, Türk hukuku uyarınca joint venture olarak kurulacak

of the Turkish Commercial Code (**TCC**), joint venture companies can be established as collective, commandite, joint stock, limited or cooperative companies. They can also be established in accordance with the contract of association unless they are listed in the TCC under any company type and registered in and announced by the registry of commerce pursuant to the “Unincorporated Partnership Agreement” provision of the Turkish Code of Obligations (**TCO**). Furthermore, an unincorporated or commercial partnership established as a joint venture can be established as a partnership through which its shareholders may permanently engage in any activity, while it can be established for a specific period of time or in a common purpose to be performed.

Due to the both the facilities brought by the TCC and providing the right to be able to claim against the third parties by being registered and announced, it is often seen that in practice these partnerships are merging under a legal entity. The most frequently preferred struc-

şirketler, Türk Ticaret Kanunu’nun (“**TTK**”) “Ticaret Şirketleri” başlıklı hükmü uyarınca kollektif, komandit, anonim, limited ve kooperatif şirketleri olarak kurulabilecekleri gibi, Türk Borçlar Kanunu’nun (“**TBK**”) “Adi Ortaklık Sözleşmesi” başlıklı hükmü uyarınca, TTK tahatında sayılan herhangi bir şirket türüne ait olmaması ve ticaret sicil müdürlükleri nezdinde tescil ve ilan edilmemesi halinde, ortaklık sözleşmesi uyarınca da kurulabilecektir. Bunun yanında, joint venture olarak kurulacak bir adi ya da ticari ortaklık; ortakların, ortaklık üzerinden sürekli olarak ortak faaliyette bulunabileceği bir ortaklık olarak kurulabileceği gibi, belirli bir süre için ya da spesifik ortak bir amacı gerçekleştirmek için de kurulabilecektir.

Gerek TTK’nın getirdiği kolaylıklar gerekse tescil ve ilan edilerek üçüncü kişilere karşı hak iddia edebilme hakkı sağlaması sebebiyle, genellikle uygulamada bu ortaklıkların bir tüzel kişilik çatısı altında birleştikleri görülmektedir. TTK uyarınca kurulabilecek olan şirket

tures of those company partnerships that can be established according to the TCC are joint stock companies and limited liability companies.

According to the TCO, the unincorporated company agreement is defined as an agreement which two or more parties combine their efforts and assets to reach a common purpose. A partnership which can be defined as an ordinary unincorporated partnership must not contain any distinguishing features of the partnerships regulated under the TCC. Since it is not one of the partnership forms regulated under the TCC, the ordinary unincorporated partnership cannot be registered in and announced by the registry of commerce, and it cannot have a legal personality either. If a joint venture is going to be limited within the scope of joint venture agreement, which was signed by the shareholders and not going to maintain its existence as an independent legal entity which can claim rights against the third parties, the relationships among the shareholders will

ortaklıklarından en sık tercih edilen yapılar ise anonim şirket ve limited şirkettir.

TBK uyarınca adi ortaklık sözleşmesi, iki veya daha fazla kişinin emeklerini veya mallarını ortak bir amaca ulaşmak üzere birleştirmeyi üstlendiği sözleşme olarak tanımlanmaktadır. Adi ortaklık olarak tanımlanmış olan bir ortaklığın, TTK'da düzenlenmiş ortaklıkların ayırt edici özelliklerini taşıması gerekmektedir. TTK'da düzenlenmiş olan ortaklık yapılarından herhangi bir tanesi olmaması dolayısıyla adi ortaklık, ticaret sicil müdürlüklerinde tescil ve ilan edilmediği gibi adi ortaklığın tüzel kişiliği de bulunmamaktadır. Joint venture şayet ortaklar tarafından imzalanacak olan bir joint venture anlaşması ile sınırlı kalacak ve üçüncü kişilere karşı hak iddia edecek nitelikte bağımsız bir tüzel kişi olarak varlığını sürdürmediği takdirde, ortaklık arasındaki ilişkiler TTK yerine, TBK hükümlerine tabi olacaktır. Ancak bu şekilde farklı düzenlemelere tabi olarak kurulabilen Joint Venture niteliğindeki ortaklıkların ortaklık yapı-

be subject to the provisions of the TCO instead of the TCC. However, another important aspect regarding the partnership structure in the joint venture is the demonstration of respective companies' financial and activity status by means of a single financial statement, in other words by a consolidated financial statement due to the constitution of a capital relationship between the parent firm and joint venture through the partners' investment of in-kind or in cash capital. It must be stated that in order to set out consolidated financial statements, of the partners among which have a capital relationship one of them shall be the main partner and the other one shall be the subsidiary partner. Besides, there are different standards prescribed over the regulation of the consolidated financial statements depending on the aspects of both "the partnership interest which is obtained as a result of an investment" and "the controlling of financial and activity policies of the partnership".

It is also necessary to mention hereby that the concepts of control and dominance, which have a decisive role in the process of consolidation of the financial statements, have been clarified in our legislation for the first time under the provision titled as "Corporate Groups" regulated under the TCC, numbered 6201. With the concept of the "Corporate Groups" which was not regulated in the former TCC, a significant deficiency has been resolved by regulating and clearly defining the concepts such as control and dominance in the new TCC.¹ However, since a partnership established by a joint venture is not able to constitute a corporate group automatically, the concepts of control and dominance that have the importance in terms of our subject are only addressed within the scope of the consolidation of the financial statements of a partnership established by a joint venture agreement.

III. CONSOLIDATION AND FINANCIAL REPORTING STANDARDS RELATING TO THE CONSOLIDATION

International Financial Reporting Standards ("IFRS") has been changed by the International Accounting Standards Board ("IASB") and the consolidation standards including IFRS 10 (*Consolidated Financial Statements*) and IFRS 11 (*Joint Operation*) have been published on May 12, 2011 in order to be effective after January 1, 2013. Aiming to constitute parallelism with IFRS, the Accounting Standards Board of Turkey has published a Communique on Turkey's Financial Report-

sında önem arz eden diğer bir husus ise; ortakların aynı ya da nakdi sermaye koymak suretiyle ana şirket ve joint venture arasında bir sermaye ilişkisi oluşturmaları nedeniyle, ilişkili şirketlerin finansal ve faaliyet durumlarının tek bir finansal tablo, diğer bir ifadeyle konsolide finansal tablo yoluyla gösterilmesidir. Hemen belirtmek gerek ki, konsolide finansal tabloların düzenlenebilmesi için aralarında sermaye ilişkisi bulunan ortaklıklardan birinin ana ortak, diğerinin bağlı (yönetilen) ortak olması gerekmektedir. Bununla birlikte, gerek "yapılan yatırımın bir sonucu olarak elde edilen ortaklık payı" gerekse "ortaklığın finansal ve faaliyet politikalarının kontrolü" hususlarına bağlı olarak, konsolide finansal tabloların düzenlenmesinde farklı standartlar öngörülmüştür.

Burada ayrıca belirtmek gerekirse; finansal tabloların konsolidasyon yönteminde belirleyici bir role sahip olan kontrol ve hâkimiyet kavramları, mevzuatımızda ilk kez 6102 sayılı TTK ile ele alınan "Şirketler Topluluğu" başlığı altında açıklığa kavuşturulmuştur. Eski TTK döneminde yer almayan, fakat yeni TTK'da düzenlenen "Şirketler Topluluğu" kavramı ile mevzuatımızda önemli bir eksikliğin giderilmiş olmasının yanı sıra hâkimiyet ve kontrol gibi kavramlar da açıkça düzenlenmiştir.¹ Ancak, bir Joint Venture anlaşması ile kurulan bir ortaklığın kendiliğinden şirket topluluğu teşkil etmeyeceğinden dolayı, konumuz bakımından önem arz eden hakimiyet ve kontrol kavramları, yalnızca Joint Venture anlaşması ile kurulmuş bir ortaklığın finansal tablolarının konsolidasyonu kapsamında ele alınmıştır.

III. KONSOLIDASYON VE KONSOLIDASYONA İLİŞKİN FİNANSAL RAPORLAMA STANDARTLARI

Uluslararası Finansal Raporlama Standartları ("UFRS"), Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu ("UMSK") tarafından değiştirilmiş olup UFRS 10 (*Konsolide Finansal Tablolar*) ve UFRS 11 (*Müşterek Anlaşmalar*) dahil yeni konsolidasyon standartları, 12 Mayıs 2011 tarihinde 1 Ocak 2013'ten sonra yürürlüğe girmek üzere yayımlanmıştır. UFRS ile paralellik teşkil etmesi amacıyla, Türkiye Muhasebe Standartları Kurulu tarafından 28 Ekim 2011 tarihli 28098 sayılı Resmi Gazete'de, Konsolide Finansal Tablolara İlişkin Türkiye Finansal Raporlama Standardı (TFRS 10) Hakkında Tebliğ ve Müşterek Anlaşmalara İlişkin Türkiye Finansal Raporlama Standardı (TFRS 11) Hakkında Tebliğ, 31 Aralık 2012 tarihinden sonra başlayan hesap dönemlerinde uygulanmak üzere yayımlanmıştır.

ing Standards Relating to the Consolidated Financial Statements and a Communique on Turkey's Financial Reporting Standards Relating to the Joint Operations in the Official Gazette, numbered 28098 dated October 28, 2011 in order to be applied for the accounting periods after December 31, 2012.

With regard to the partnerships that can be established pursuant to the TCC or the TCO, the related financial reporting standards are able to provide one shareholder with the authority to audit the partnership financially and to control over the partnership, and also provide the shareholders with these authorities to be executed by all shareholders equally. Within this scope, the management of the partnership will take form with IFRS 10 and IFRS 11 standards which is preferable for the joint venture.

A. IFRS 10 (Consolidated Financial Statements)

IFRS 10 is based on the principle of the consolidation of the partnership single-handedly. In other words, it is based on the principle of single-handed control of the partnership and it embodies the main principles for the application of the control principle by defining the "control" principles in order to constitute a basis for single-handed control and consolidation of the partnership.

Relevant articles of IFRS 10 states (i) possession of power over the partnership, (ii) gaining right of or receiving the returns, (iii) leading the amounts of the future returns, as the control symptoms.² All the elements mentioned above shall be occurred cumulatively for the existence of the control over the partnership.

As it is seen in the control description on IFRS 10, the standard in question is subject to the relationships of parent partnership and subsidiary partnership. In this context, the results of controlling over subsidiary partnership or association in every sense, management of revenues and ownership of rights upon these revenues automatically arises along with selection of IFRS 10.

Gerek TTK gerekse TBK uyarınca kurulacak olan ortaklıklar bakımından, ilgili finansal raporlama standartları, tek bir ortağa söz konusu ortaklığı finansal açıdan denetleme ve ortaklık üzerinde kontrol yetkisi verebileceği gibi, tüm ortaklara bu yetkilerin eşit şekilde kullanılmasını da sağlayabilmektedir. Bu kapsamda, joint venture için tercih edilebilecek UFRS 10 ve UFRS 11 standartları ile ortaklığın yönetimi de şekillenecektir.

A. UFRS 10 (Konsolide Finansal Tablolar)

UFRS 10, kurulan ortaklığı tek başına konsolide etmek, bir diğer deyişle ortaklığı tek başına kontrol etmek ilkesi benimsenerek hazırlanmış olup kontrol ilkesinin uygulanması için temel prensipleri düzenlemekte ve "kontrol" ilkesini tanımlayarak tek başına kontrolü, ortaklığın konsolidasyonu için dayanak teşkil etmiştir.

UFRS 10'un ilgili maddeleri, kontrol göstergeleri olarak (i) ortaklık üzerinde güce sahip olmayı, (ii) getirilere hak kazanmayı veya maruz kalmayı, ve (iii) elde edilecek getirilerin miktarını etkileyebilmeyi ifade etmiştir.² Ortaklık üzerinde kontrolün varlığı için yukarıda sayılan tüm unsurların kümülatif olarak gerçekleşmesi aranmaktadır.

UFRS 10'nda yer alan kontrol tanımından da anlaşılacağı üzere, söz konusu standart ana ortaklık ile bağlı ortaklık arasındaki ilişkilerde söz konusu olmaktadır. Bu kapsamda, UFRS 10'un tercih edilmesi ile birlikte bağlı ortaklığın veya iştirakin her anlamda kontrol edilmesi, gelirlerinin yönetilmesi ve bu gelirler üzerinde hak sahibi olunması sonuçları kendiliğinden doğmaktadır.

Joint venture ile bir araya gelen ortaklar arasında UFRS 10'un kullanılması neticesinde, söz konusu şartların gerçekleşmesi ile bir araya gelen ortaklardan bir tanesinin diğer ortağa veya ortaklara karşı, tek başına joint venture üzerinde mutlak kontrol hakkı tanınmış olacaktır. Yukarıda da ifade edildiği üzere, UFRS 10'un seçilmesi, salt finansal konularda önemli kararları tek başına alma yani tam konsolidasyon yetkisinden başka, ayrıca ortak-

FOOTNOTE

¹ Yavuz Akbulak, "Yeni Bir Kurum: Şirketler Topluluğu", ISMMO July-August 2011, p.262.

² "IFRS 10-Consolidated Financial Statements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs10>, Last Access: 06.11.2016.

³ "IFRS 11-Joint Arrangements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs11>, Last Access: 06.11.2016.

As a result the usage of IFRS 10 among the partners gathered from the joint venture, absolute single handedly control right over the joint venture shall be acknowledged for one partner over another partner or partners joining when the abovementioned conditions occur. As mentioned above, the selection of IFRS 10 also gives right about single handedly authorization over the partnership and partnership investments and its operation beside the single handedly decision making over mere financial issues, in other words authorization of full consolidation.

B. IFRS 11 (Joint Operations)

In case the IFRS 10, which empowers one partner with the control over the joint venture, is not preferred, partners may prefer IFRS 11. IFRS 11, differs from IFRS 10 since it is based on the principle of mutual control among the partners.

In accordance with IFRS 11 which is regulating mutual control agreements based on the joint control principle, a joint operation is an agreement where two or more parties have mutual control over it. The features of a joint operation are: (i) the parties are restricted by an agreement which is subject to the same agreement, and (ii) the parties are empowered with joint control by the agreement which is subject to the same agreement.³ The joint agreement can be defined as a joint operation, or can also be evaluated as a business partnership or joint venture.

IFRS 11 regulated that the “control”, whose criteria were stated in IFRS 10, is exercised jointly in the business partnership. In this direction, taking decisions unanimously regarding the joint venture will be evaluated as a significant indication of the joint control. With the condition of taking decisions unanimously, it has been aimed to prevent each and every shareholder who has joint control on the joint venture to take decision unilaterally without the others’ consent.

lik ve ortaklığın yatırımları ve işleyişi üzerinde tek başına yetkili olma yetkisi vermektedir.

B. UFRS 11 (Müşterek Anlaşmalar)

Ortaklardan birinin, joint venture üzerinde mutlak yetkiye haiz olduğu UFRS 10’un tercih edilmemesi halinde, ortaklar, UFRS 11’i tercih edebilecektir. UFRS 11’de, UFRS 10’dan farklı olarak ortaklar arasında müşterek kontrol etme esası benimsenmiştir.

Müşterek kontrolün esas alındığı müşterek anlaşmaları düzenleyen UFRS 11 uyarınca müşterek anlaşma, iki veya daha fazla tarafın üzerinde müşterek kontrole sahip olduğu anlaşmadır. Müşterek anlaşmanın özellikleri ise, (i) taraflar, sözleşmeye bağlı bir anlaşma ile sınırlandırılmıştır ve (ii) sözleşmeye bağlı anlaşma ile söz konusu taraflara anlaşmanın müşterek kontrolü verilmiştir.³ Müşterek anlaşma, ortaklar arasında gerçekleştirilecek bir müşterek faaliyet olarak nitelendirilebileceği gibi iş ortaklığı veya joint venture olarak da değerlendirilebilecektir.

UFRS 11, iş ortaklığı üzerinde, söz konusu ortakların UFRS 10’da kriterleri belirtilen “kontrol”ün müştereken kullanılmasını düzenlemiştir. Bu doğrultuda, joint venture ile ilgili olarak alınacak kararların oy birliği ile alınması, müşterek kontrolün önemli bir göstergesi olarak değerlendirilecektir. Kararların oybirliğiyle alınması koşulu ile; joint venture üzerinde müşterek kontrolü bulunan tarafların her birinin, diğer tarafın veya tarafların onayı olmaksızın tek yönlü karar vermelerinin önlenmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca, UFRS 11’de, tam konsolidasyon yetkisi sağlanan UFRS 10’dan farklı olarak, her bir ortağa payı oranında konsolide etme yetkisi tanınan özkaynak yöntemi benimsenmiştir. Joint venture üzerinde ve joint venture tarafından gerçekleştirilecek faaliyetlerde, tüm ortakların müşterek kontrolü olması UFRS 11’in tercih edilmesi için önemli bir unsur olarak değerlendirilebilecektir.

DİPNOT

¹ Yavuz Akbulak, “Yeni Bir Kurum: Şirketler Topluluğu”, ISMMMO Temmuz-Ağustos 2011, s.262.

² “IFRS 10-Consolidated Financial Statements”, <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs10>, Erişim:06.11.2016.

³ “IFRS 11-Joint Arrangements”, <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs11>, Erişim:06.11.2016.

Furthermore, unlike IFRS 10 which allows authority for full consolidation, IFRS 11 adopted the equity method which provides each shareholder with an authority to consolidate according to their proportion of shares. The joint control of the shareholders over the joint venture and activities carried out by the joint venture can be considered as important elements in the preferability of IFRS 11.

IV. CONCLUSION

In the direction of the requirements of improving and varying commercial life, joint venture, which is established by convening two or more partners, is regulated under both the TCC and the TCO. Despite of the fact that certain differences exist in the legislative regulations depending upon the acquirement of legal personality, any financial reporting standard can be chosen for the partnership without considering the applicable regulation. With IFRS 10 and IFRS 11 that have been effectuated with renewal on January 1, 2013, shareholders who convene with a joint venture agreement are able to decide whether the single-handed control or the joint control is valid. The most important issue to be underlined hereby is that choosing a financial reporting standard does not constitute only a decision-making authority related to financial matters. On the contrary, it ensures to one shareholder the assignment of the full control over the joint venture established by a joint venture agreement. In case shareholders prefer to assign the full consolidation, in other words full control to one shareholder, the standard to be applied is IFRS 10, and in other case in which shareholders prefer joint control, in other words the decisions to be taken unanimously, the standard to be applied for the joint venture is IFRS 11. ■

IV. SONUÇ

Gelişmeye ve değişmeye devam eden ticari yaşamın gereklilikleri doğrultusunda, birden fazla ortağın bir araya gelerek oluşturduğu joint venture, Türk hukukunda hem TTK hem de TBK tahtında düzenlenmiştir. Tüzelişiliğın kazanılıp kazanılmadığına göre farklılık arz eden mevzuat düzenlemeleri olsa da, tabi olduğu mevzuata bakılmaksızın söz konusu ortaklığa ilişkin olarak herhangi bir finansal raporlama standardı tercih edilebilecektir. Joint venture anlaşması ile bir araya gelen ortaklar, 1 Ocak 2013 tarihinde yenilenecek yürürlüğe giren UFRS 10 ve UFRS 11 ile joint venture üzerinde tek bir ortağın mı yoksa ortakların müşterek kontrolünün mü geçerli olacağına karar vereceklerdir. Burada altı çizilmesi gereken en önemli husus, bir finansal raporlama standardının tercih edilmesi ile yalnızca finansal konulara ilişkin karar verme yetkisi verilmemektedir; aksine, joint venture anlaşması ile tesis edilecek olan joint venture üzerinde tam kontrolün tek bir ortağa devri söz konusu olacaktır. Tam konsolidasyonun, bir diğer deyişle tam kontrolün tek bir ortağa bırakılmasının, tercih edilmesi halinde başvurulacak standart UFRS 10 olmakla birlikte, ortaklar arasında müşterek kontrolün yani, joint venture ile ilgili kararların oy birliği ile alınması tercih edilmekte ise, bu durumda joint venture için kullanılacak standart UFRS 11 olacaktır. ■

BIBLIOGRAPHY KAYNAKÇA

"IFRS 10-Consolidated Financial Statements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs10>, Last Access: 06.11.2016
"IFRS 11-Joint Arrangements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs11>, Last Access: 06.11.2016
Yavuz Akbulak, "Yeni Bir Kurum: Sirketler Topluluğu", ISMMO July-August 2011

"IFRS 10-Consolidated Financial Statements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs10>, Erişim: 06.11.2016
"IFRS 11-Joint Arrangements", <http://www.iasplus.com/en/standards/ifrs/ifrs11>, Erişim: 06.11.2016
Yavuz Akbulak, "Yeni Bir Kurum: Sirketler Topluluğu", ISMMO Temmuz-Agustos 2011